

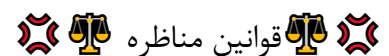
بسم الله الرحمن الرحيم

ترجمه مناظره "نماز تراویح، سنت یا بدعت"

طرفین مناظره:

استاد میرزا عباس کنتراتی (نماینده شیعه – گروه برهان شیعه)

جناب صلاح الدین (نماینده وهابی – گروه مدافعان سنت)



- ۱) در ابتدای مناظره حتما طرفین باید قوانین مناظره را تایید کنند و ایضا اعتقاد (دین، مذهب، منهج) هر مناظره کننده باید کاملا واضح و شفاف بیان و مشخص شده باشد.
- ۲) مناظره در ۴ تایم ۱۲ دقیقه ای انجام می شود در صورت موافقت دو طرف تایم تمدید می شود.
- ۳) هرگونه توهین، ناسزا، تهمت و تمسخر مستقیم توسط طرفین مناظره ممنوع و در صورت مشاهده از طرف ادمین ناظر تذکر داده خواهد شد و در صورت تکرار فرد خاطی به عنوان طرف بازنده ی مناظره اعلام خواهد شد.
- ۴) تعداد تکست های ارسالی در هر تایم بیش از دو تکست نباشد، بعلاوه در انتهای مطالب کلمه #تمام ذکر شود.
- ۵) کپی پیست از کانال ها یا سایت ها و ارسال طومار یا تک سطری در مناظره متنی ممنوع می باشد، در صورت مشاهده تذکر داده شده و تکرار آن به منزله اتمام مناظره و شکست خاطی است.
- ۶) از ارسال مطالب خارج از موضوع مناظره خودداری شود.
- ۷) هر فرد در نوبت خود فقط می تواند سه اسکن و سه لینک ضمیمه ی مطالبش کند تا قابل بررسی باشد. (لینک فقط برای روایت یا نقل قول مجاز است، نه ارجاع به پی دی اف یا مقاله)
- ۸) ارسال هرگونه فایل و کلیپ ممنوع است.
- ۹) طرفین مناظره حتما می بایست برای ادعا های خود ادله و مستندات ارائه کنند.

10 در انتهای مناظره هر یک از طرفین همزمان می بایست تا ۱۰ دقیقه پس از اتمام مناظره جمع بندی خود را برای ادمین ناظر ارسال کنند و ادمین ناظر بصورت همزمان در گروه جمع بندی های طرفین را قرار می دهد.

📌 توجه شود که در جمع بندی مطلب جدیدی که در طول مناظره مطرح نشده نباید مطرح شود.

♥️🔥ZAHRA*♥️

•••❁❁❁ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ❁❁❁•••

سلام و عرض ادب خدمت استادمیرزا عباس

Abas_konraty@

وجناب صلاح الدین

⚡صَلِّحُ الدِّينِ⚡

✔️ لطفا اعلام امادگی کنید و قوانین رو تایید کنید

میرزا عباس،

[♥️🔥 In reply to ♥️*ZAHRA]

✔️ تایید

⚡صَلِّحُ الدِّينِ⚡

[♥️🔥 In reply to ♥️*ZAHRA]



میرزا عباس:

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و الصلاة و السلام على محمد و آله الطيبين الطاهرين المعصومين و اللعن الدائم على اعدائهم اجمعين من الأولين و الآخرين الى قيام يوم الدين.

و بعد: دين همان است که شارع مقدس بر لسان رسول امين (ص) خود تقرير کرده است و مردم حقی جز التزام به اوامر او و اجتناب از نواهی او و همچنين بدست آوردن آنچه که مطلوب شرع است ندارند، چه از راه تقليد صحيح باشد چه از راه اجتهاد سالم، البته در چهارچوب شریعت مقدس.

و هیچ کس حق ندارد امری را تشریح کند یا سنت قرار دهد، که البته مجاز به آن نیست، باب بازیچه قرار دادن احکام دين مسدود است، بلکه باید به همه آن ایمان داشت و همچنين به کامل شدن آن در عهد رسول خدا (ص).

تراویح در لغت: جمع ترویحه، تفعيله از راحت، به این نام لغت نامگذاری شده چرا که مردم پس از هر چهار رکعت استراحت میکنند (لسان العرب جلد ۲ صفحه ۴۶۲)

و در اصطلاح عبارت است از نمازی غیر واجب، که به عددی مشخص در ماه رمضان به جماعت اقامه میشود.

امام مالک از ابن شهاب از عروه بن زبیر از عبدالرحمن بن عبدالقاری (که گفته میشود کارگزار عمر بر بیت المال مسلمین بود) روایت کرده است که:

الطبقات الكبرى

تأليف

عبد بن سعد بن منيع الزهري

(ت ١٥٢٠ هـ)

مطبوعة جديفة مصممة ومنقحة
مع تمام ما صدر من الأجزاء السابقة

أصدرتها

رياضة عبدالله الهادي

دار إحياء التراث العربي

بيروت - لبنان

فَسَمُوا بِذَلِكَ الْقَارَةَ، وَبِهِمْ - وَاسْمُهُ الْمَصْطَلِقُ وَاسْمُ
وَالْأَحَابِيشِ الْحَارِثُ بْنُ عَبْدِ مَنَاةَ بْنِ كِنَانَةَ وَالْمَصْطَلِقُ وَاسْمُهُ
وَعَقْلٌ. وَالْقَارَةُ مِنْ وَلَدِ الْهَوَيْنِ بْنِ خَزِيمَةَ، وَعَقْلٌ هُوَ ابْنُ الدِّيشِ بْنِ مَحْلَمٍ. وَسَمُّوا أَحَابِيشَ لِأَنَّهُمْ نَحَسُوا إِلَيْهِ
تَحَنُّعُوا، وَهَمَّ جَمِيعاً حَلْفَاءُ لَقْرِيشِ عَلَى بَنِي بَكْرِ. وَيُقَالُ تَحَالَفُوا عَلَى جَبَلٍ يُقَالُ لَهُ حُبْشَى عَلَى عَشْرَةِ أَسْوَاطٍ مِنْ
مَكَّةَ فَسَمُّوا بِهِ الْأَحَابِيشَ. وَحَالَفَتِ الْقَارَةُ خَاصَةً بَنِي زُهْرَةَ بْنِ كَلَّابٍ حَلْفَاءَ صَحِيحاً فِي الْجَاهِلِيَّةِ، وَتَزَوَّجُوا فِي
بَنِي زُهْرَةَ حَيْثُ شَاؤُوا، وَعَادَتْ أُمَّهَاتِهِمْ مِنْ بَنِي زُهْرَةَ. وَقَدْ رَوَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ الْقَارِيِّ عَنْ عُمَرَ وَرَوَى عَنْ
عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ. وَتُوفِيَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بِالْمَدِينَةِ سَنَةَ ثَمَانِينَ فِي خِلَافَةِ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ مَرْوَانَ، وَأَبَانَ بْنِ عَثْمَانَ بْنِ
عَفَانَ عَلَى الْمَدِينَةِ يَوْمَئِذٍ. وَكَانَ لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ يَوْمِ تُوْفِي ثَمَانٍ وَسَبْعُونَ سَنَةً.

٦٢٢ - إِبْرَاهِيمُ بْنُ قَارِظٍ بْنِ أَبِي قَارِظٍ، وَاسْمُهُ خَالِدُ بْنُ الْحَارِثِ بْنِ عُبَيْدِ بْنِ نَيْمِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْحَارِثِ بْنِ
مَيْدُولِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ مَنَاةَ بْنِ كِنَانَةَ. ذَعَلَ أَبُو قَارِظٍ مَكَّةَ، وَكَانَ جَمِيلاً شَاعِراً، فَقَالَتْ قُرَيْشٌ: حَلِيفًا
وَعَقِيدًا وَأَعْوَابًا وَبَاصِرًا وَمَلْطَى أَكْفَا، نَعْنِي يَمْلِطُ أَكْفُنَا أَي كَلْنَا يَدَ مَعَهُ، فَكَلَّمَهُمْ دَعَاءً عَلَى أَنْ يَنْزِلَهُ وَيَرْجِعَهُ
فَقَالَ: إِبْرَاهِيمُ ثَلَاثًا. فَخَرَجَ إِلَى حِرَاءٍ فَتَعَبَدَ فِي رَأْسِهِ ثَلَاثًا ثُمَّ نَزَلَ وَقَدْ أَجْمَعَ أَنْ يَحَالِفَ أَوَّلَ رَجُلٍ يَلْقَاهُ مِنْ
قُرَيْشٍ، فَكَانَ أَوَّلَ مَنْ لَقِيَ عَبْدَ عَوْفِ بْنِ عَبْدِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ زُهْرَةَ جَدَّ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، فَأَخَذَ يَدَهُ وَخَرَجَا
حَتَّى دَخَلَا الْمَسْجِدَ فَوَقَفَا عِنْدَ الْبَيْتِ وَتَحَالَفَا، وَشَدَّ لَهُ عَبْدُ عَوْفٍ الْحَلْفَ. وَقَدْ سَمِعَ إِبْرَاهِيمُ بْنُ قَارِظٍ مِنْ
عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، قَالَ: سَمِعْتُ عُمَرَ يَقُولُ: عَضِلَ بِي أَهْلُ الْكُوفَةِ، مَا يَرْضُونَ بِأَمِيرٍ وَلَا يَرْضُونَ عَنْهُمْ أَمِيرٌ.

٦٢٣ - عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودِ بْنِ غَافِلِ بْنِ حَبِيبِ بْنِ شَمْخِ بْنِ فَارِ بْنِ مَخْزُومِ بْنِ صَاهِلَةَ بْنِ كَاهِلِ بْنِ
الْحَارِثِ بْنِ تَمِيمٍ بَعْدَ سَعْدِ بْنِ هُدَيْلِ حَلْفَاءَ بَنِي زُهْرَةَ بْنِ كَلَّابٍ، وَيَكْنَى أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ.
أَخْبَرَنَا الْفَضْلُ بْنُ ذَكْوَانَ قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ عُيَيْنَةَ عَنِ الزُّهْرِيِّ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ اسْتَعْمَلَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُبَيْتَةَ
عَلَى السُّوقِ وَأَمَرَهُ أَنْ يَأْخُذَ مِنَ الْعَقْبَتِيَّةِ.

قال محمد بن عمر: وقد روى عبد الله بن عتبة عن عمر بن الخطاب. ثم تحوّل إلى الكوفة فترتلها وتوفي
بها في خلافة عبد الملك بن مروان في ولاية بشر بن مروان على العراق، وكان ثقةً رقيقاً كثير الحديث والفتيا،
فقبها.

٦٢٤ - نُوْقِلُ بْنُ إِيَّاسَ، الْهُذَلِيُّ.

★ أَخْبَرَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ أَبِي ذَنْبٍ عَنْ مُسْلِمِ بْنِ جُنْدَبٍ عَنْ نُوْقِلِ بْنِ إِيَّاسِ الْهُذَلِيِّ قَالَ: كُنَّا
نَقُومُ فِي عَهْدِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ قِرَاءَةً فِي الْمَسْجِدِ فِي رَمَضَانَ هَا هُنَا وَهَا هُنَا، فَكَانَ النَّاسُ يَمِيلُونَ إِلَى أَحْسَمِ
صَوْتًا فَقَالَ عُمَرُ: أَلَا أَرَأَيْكُمْ قَدْ اتَّخَذُوا الْقِرَانَ أَغَانِي، أَمَا وَاللَّهِ لئن اسْتَطَعْتُ لَأَغَيِّرَنَّ هَذَا. قَالَ فَلَمْ يَمَكْتُ

إلا ثلاث ليالٍ حتى أمر أبي بن كعب فصلى بهم ثم قام في آخر الصلوة فقال: لئن كانت هذه بدعة لنعمت البدعة هي.

٦٢٥ - الحارث بن عمرو، الهذلي وُلد في عهد النبي، رضي الله عنه، وروى عن عمر بن الخطاب أحاديث منها كتابه إلى أبي موسى الأشعري في الصلاة، وقد روى أيضاً عن عبد الله بن مسعود وغيره. ومات الحارث بن عمرو سنة سبعين.

٦٢٦ - عبد الله بن ساعدة، الهذلي ويكنى أبا محمد، روى عن عمر بن الخطاب.

أخبرنا عبد الملك بن عمرو أبو عامر العقدي قال: حدثنا عبد الله بن جعفر عن عثمان الأحنسي عن ابن ساعدة الهذلي قال: رأيت عمر بن الخطاب يضرب التجار يدرته إذا اجتمعوا على الطعام بالسوق حتى يدخلوا بيك أسلم ويقول: لا تقطعوا علينا سابلتنا. وقد روي عنه.

٦٢٧ - النضر بن سفيان، الهذلي، روى عن عمر بن الخطاب وقد روي عنه.

٦٢٨ - علقمة بن وقاص بن مخضن بن كلدة بن عبد البليل بن طريف بن عتوارة بن عامر بن ليث بن بكر بن عبد مناة بن كنانة، وقد روى عن عمر بن الخطاب، وكان ثقة قليل الحديث وله دار بالمدينة في بني ليث وله بها عقب. من ولده محمد بن عمرو بن علقمة بن وقاص الذي روى عن أبي سلمة. وتوفي علقمة بن وقاص بالمدينة في خلافة عبد الملك بن مروان.

٦٢٩ - عبد الله بن شداد بن أسامة بن عمرو، وعمرو هو الهادي بن عبد الله بن جابر بن بشر بن عتوارة بن عامر بن ليث بن عمرو بن عبد مناف بن قصي بن كلاب بن مرة بن كعب بن لؤي بن غالب بن فهر بن مالك بن النضر بن كنانة بن خزيمة بن مدركة بن إلياس بن مضر بن نزار بن معد بن عدنان. وقد روى عبد الله بن شداد عن عمر بن الخطاب وعلي بن أبي طالب، وكان ثقة وكان شيعياً.

عبد الله الأنصاري قال: حدثنا أبو سلمة قال: حدثنا شعبة قال: حدثنا شعبة عن الحكم بن عبد الله بن شداد بن الهاد قال: أتدرون

كانت أختي لأمي. وكان عبد الله

أتي الكوفة كثيراً فبزلها وخرج فيمن خرج مع

ولد الأسد

بن مالك بن جعونة بن عويبة بن شجاع بن عامر بن

الأسود حليفاً لأبي سفيان بن حرب وشهد معه أحداً

جعونة بن شعوب من عمر بن الخطاب.

من حماس من أنفسهم، وله دار بالمدينة وقد روى عن

أَخْبَرَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ أَبِي ذَنْبٍ عَنْ مُسْلِمِ بْنِ جُنْدُبٍ عَنْ نَوْفَلِ بْنِ إِيَّاسِ الْهَدَلِيِّ قَالَ: كُنَّا نَقُومُ فِي عَهْدِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فِرْقًا فِي الْمَسْجِدِ فِي رَمَضَانَ هَاهُنَا وَهَاهُنَا. فَكَانَ النَّاسُ يَمِيلُونَ إِلَيَّ أَحْسَنِهِمْ صَوْتًا فَقَالَ عُمَرُ: أَلَا أَرَاهُمْ قَدْ اتَّخَذُوا الْقُرْآنَ أَغَانِي. أَمَا وَاللَّهِ لَئِنِ اسْتَطَعْتُ لِأَعْيُرَنَّ هَذَا. قَالَ فَلَمْ يَمُكِّثْ إِلَّا ثَلَاثَ لَيَالٍ حَتَّى أَمَرَ أَبِي بِنَ كَعْبٍ فَصَلَّى بِهِمْ ثُمَّ قَامَ فِي آخِرِ الصُّفُوفِ فَقَالَ: لَئِن كَانَتْ هَذِهِ بَدْعَةً لِنَعْمَتِ الْبِدْعَةِ هِيَ.

نام کتاب : الطبقات الكبرى - ط العلمیة نویسنده : ابن سعد جلد : ۵ صفحه : ۴۴

نوفل بن ایاس هذلی گفته است که: ما در عهد عمر بن خطاب در ماه رمضان در مسجد دسته دسته قیام میکردیم، پس مردم به خوش صوت ترین قاری تمایل میافتند پس عمر گفت: مردم را میبینم که قرآن را آواز گرفته اند، اما به خدا سوگند این را تغییر حواهم داد، پس از سه شب به ابی بن کعب گفت که برای آنها نماز بخوان سپس در صفوف آخر ایستاد، پس گفت: اگر این کار بدعت باشد، چه بدعت خوبیست!!

این رخداد تاریخی آغاز وضع این نوع از نماز شد در غیر اینصورت اگر شاهی از قرآن یا سنت برای آن وجود میداشت فقها به آن متمسک شده و اختلاف از میان میرفت.

مسلمین بر این اجماع دارند که خلیفه دوم عمر بن خطاب کسی بود که آنرا وضع کرد و ترویج داد و سنت قرار داد و امر به برگزاری آن را در سرزمین های اسلامی کرد و این او بود که مردم را به امامت ابی بن کعب و معاذ بن حارث و ... جمع کرد.

پس چاره ای نیست جز اینکه این تاسیس این بدعت را منتسب به او بدانیم.

و بر شماس آراء و اقوال علمایان:

فَاتِحُ الطَّيْرِ
المعروف بتايخ الأسم والملوك

مَشْهُورَات
مؤسسة الأمل للطبوعات
بيروت - لبنان

تسمية عمر رضى الله عنه أمير المؤمنين

(قال أبو جعفر) أول من دعى أمير المؤمنين عمر بن الخطاب ثم جرت بذلك السنة واستعمله الخلفاء إلى اليوم
ذكر الخبر بذلك

حدثني أحمد بن عبد الصمد الأنصارى قال حدثتني أم عمر وبلدت حسان الكوفية عن أبيها قال لسأول عمر قيل يا خليفة خليفة رسول الله فقال عمر رضى الله عنه هذا أمر يطول كلما جاء خليفة قالوا يا خليفة خليفة خليفة رسول الله بل أنتم المؤمنون وأنا أميركم فسمى أمير المؤمنين قال أحمد بن عبد الصمد سألتهم أنى عليك من السنين قالت مائة وثلاث وثلاثون سنة حدثنا يحيى بن واضح قال حدثنا أبو حمزة عن جابر قال قال رجل لعمر بن الخطاب يا خليفة الله قال خالف الله بك فقال جعلنى الله فداك قال إذا يهينك الله

وضعه التاريخ

(قال أبو جعفر) وكان أول من وضع التاريخ وكتبه فيما حدثني الحارث قال حدثنا ابن سعد عن محمد بن عمر في سنة ١٦ في شهر ربيع الأول منها وقد مضى ذكرى سبب كتابه ذلك وكيف كان الأمر فيه وعمر رضى الله عنه أول من أرخ الكتب وختم بالطين وهو أول من جمع الناس على إمام يصلى بهم التراويح في شهر رمضان وكتب بذلك إلى البلدان وأمرهم به وذلك فيما حدثني به الحارث قال حدثنا ابن سعد عن محمد بن عمر في سنة ١٤ وجعل للناس قارئاً يصلى بالرجال وقارئاً يصلى بالنساء

حمله الدرّة وتدوينه الدواوين

وهو أول من حمل الدرّة وضرب بها وهو أول من دون للناس في الإسلام الدواوين وكتب الناس على قبائلهم وفرض لهم العطاء حدثني الحارث قال حدثنا ابن سعد قال حدثنا محمد بن عمر قال حدثني عائذ بن يحيى عن أبي الحويرث عن جبير بن الحويرث بن قعيد أن عمر بن الخطاب رضى الله تعالى عنه

على أبي بن تميم
معاذ بن النضر
أبو سلمة الأنصاري

مناجاة الخليل عليه السلام

تأليف
الإمام العلامة الشيخ محمد باقر المجلسي

الطبعة الثانية عام ١٣١١ هـ

مجلد

مجلد

مجلد



(٦) ولم يبل الخلافة أحد بعد ابن أخيه إلا المقتنى بعد الراشد ، والمستنصر بعد المعتصم ، قاله الذهبي .

(٧) قال : ولم يبل الخلافة ثلاثة إخوة إلا أولاد الرشيد : الأمين ، والمأمون ، والمعتصم ، وأولاد المتوكل : المستنصر ، والمعز ، والمعتمد ، وأولاد المقتدر : الراضى ، والمقتنى ، والمطيع .

(٨) قال : وولى الأمر من أولاد عبد الملك أربعة ، ولا نظير لذلك إلا فى الملوك قلت : بل له نظير فى الخلفاء بعد النبي صلى الله عليه وسلم ، فولى الخلافة من أولاد المتوكل محمد أربعة ، بل خمسة : المستمين ، والمعتضد ، والمستكنى ، والقائم ، والمستنجد خليفة العصر .

(٩) ولم يبل الخلافة أحد فى حياة أبيه إلا أبو بكر الصديق ، وأبو بكر الطائع ابن المطيع ، حصل لأبيه فالج فنزل لابنه عنها طوعاً .

(١٠) قال العلماء : أول من ولى الخلافة وأبوه حى أبو بكر ، وهو أول من عهد بها ، وأول من اتخذ بيت المال ، وأول من سعى المصحف مصحفاً . وأول من سعى بأمر المؤمنين عمر بن الخطاب ، وهو أول من اتخذ الدرة ، وأول من أرتح من الهجرة ، وأول من أمر بصلاة التراويح ، وأول من وضع الديوان . وأول من سعى الحمى عثمان ، وهو أول من أقطع الإقطاعات أى أكثر من ذلك ، وأول من زاد الأذان فى الجمعة ، وأول من رزق المؤذنين ، وأول من أرتج عليه فى الخطبة ، وأول من اتخذ صاحب شرطة . وأول من استخلف ولى العهد فى حياته معاوية ، وهو أول من اتخذ الخصبان لخدمته . وأول من سجلت إليه الرؤوس عبد الله بن الزبير . وأول من ضرب اسم على السكة عبد الملك بن مروان . وأول من منع من ندائه باسمه الوليد بن عبد الملك . وأول ما حدثت الألقاب لبني العباس وقال ابن كثير : زعم بعضهم أن لبني أمية ألقاباً مثل ألقاب بني العباس

بسم الله
عمر بن الخطاب

و در نهایت این سوال ما از شماست و شما باید باید به سوال ما پاسخ دهید تا بحث را به خوبی ادامه دهیم.

#تمام

صلاح الدین:

{بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ}

مِنْ بَعْدِ حَمْدِ اللّٰهِ ذِی الْاَلَاءِ

عَلٰی اُمَّتِنَا جَلَّ عَنْ اِحْصَاءِ

تُمْ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ دَائِمٍ

عَلٰی نَبِیِّ الْخَیْرِ ذِی الْمَرَّاحِمِ

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته 

به برکت خداوند مناظره را در موضوع انتخاب شده از سوی مجموعه برهان شیعه آغاز میکنیم، یعنی: تراویح سنت یا بدعت

در ابتدا میگویم که شما در همین آغاز متاسفانه از قوانین مناظره تخطی کردید، قانون شماره ۷: هر فرد در نوبت خود فقط می تواند سه اسکن و سه لینک ضمیمه ی مطالبش کند تا قابل بررسی باشد.

اما در خصوص مطالبی که در مقدمه کلام مطرح کردید ما نیز مخالفتی با شما نداریم، اینکه هیچ کس حق تشریح و تسنین ندارد.

و اما در خصوص روایتی که از عمر رضی الله عنه اشاره کردید میگویم: با چشم پوشی از از صحت سند روایت، دلالت آن بر علیه شماست نه به نفع شما، چرا که:

صحابه رضی الله عنهم قبل از انداز عمر فروع نماز تراویح را اقامه میکردند

به دقت در روایت نظر کن <<< فَكَانَ النَّاسُ يَمِيلُونَ إِلَى أَحْسَنِهِمْ صَوْتًا... [فمن ثم قال عمر:] حَتَّى أَمَرَ أَبِي بِن كَعْبٍ فَصَلَّى بِهِمْ

پس متوجه میشویم که تراویح قبل از سخن عمر فاروق (نعمت البدعه) بوده.
و همچنین روایت به این طریق صحیح نیست چرا که نوفل توثیق معتبری ندارد
در تحریر تقریب التهذیب آمده است: مجهول.

اما اینکه گفتید: [این رخداد تاریخی آغاز وضع این نوع از نماز شد در غیر اینصورت اگر شاهی از قرآن یا سنت
برای آن وجود میداشت فقها به آن متمسک شده و اختلاف از میان میرفت.]
پس در پاسخ میگوییم:

در روایات صحیحه (اعم از صحیحین و غیرهما) ثابت است که:

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بِأَصْحَابِهِ ثَلَاثَ أَوْ أَرْبَعَ لَيَالٍ وَفِي اللَّيْلَةِ الْأَخِيرَةِ لَمْ يَخْرُجَ إِلَيْهِمْ فَقَالَ: "إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تُكْتَبَ عَلَيْكُمْ صَلَاةُ اللَّيْلِ".

صحیح البخاری ۷۲۹

وفی لفظ لمسلم: ولكنی خشیت أن تُفرض علیکم صلاة اللیل فتعجزوا عنها [صحیح مسلم ۱۲۷۱]

پیامبر صلی الله علیه و اله وسلم همراه با اصحابشان سه یا چهار شب نماز گزاردند و در شب آخر فرمودند: من بیم
آن دارم که نماز شب بر شما واجب شود

و در لفظ مسلم آمده است: و اما من میترسم که نماز شب بر شما واجب شود پس شما از آن عاجز شوید

به همین خاطر است که میگوییم پیامبر (ص) اولین کسی بود که این نماز را با اصحابش اقامه کرد؛ پس تراویح
از سنت پیامبر (ص) ثابت شد.

آری پیامبر پس از آن سه-چهار شب برای نماز با اصحابش خارج نشد، اما مانعی که عدم مشروعیتش را ثابت
کند ذکر نکرد، بلکه بیم آن داشت که در اثر استمرار بر آن این نماز بر آنها فرض شود. فتامل!

يقول شيخ ابن عثيمين رحمه الله: ذكر النبي صلى الله عليه وسلم المانع من الاستمرار فيها ، لا من مشروعيتها ،
وهو خوف أن تُفرض ، وهذا الخوف قد زال بوفاء الرسول صلى الله عليه وسلم لأنه لما مات صلى الله عليه وسلم
انقطع الوحي فأمن من فرضيتها ، فلما زالت العلة وهو خوف الفريضة بانقطاع الوحي ثبت زوال المعلول وحينئذ
تعود السنية لها.

شیخ ابن عثیمین رحمه الله میگوید: پیامبر مانع از استمرار بر آن را ذکر کرد، نه از مشروعیتش را، و آن بیم آن حضرت از تفریض تراویح بود، و این بیم با وفات پیامبر از بین رفت چرا که با وفات ایشان وحی نیز قطع شد پس ایمنی از واجب شدنش پدید آمد، پس هنگامی که علت از میان رفت معلول نیز از میان خواهد رفت و در آن هنگام سنت به آن بازمیگردد.

پس میگوییم این همان هدایت پیامبر (صلوات الله علیه) است بلکه بیانگر کمال شفقت و رافت او بر مسلمین است، همانگونه که ام المومنین گفت:

از عائشه رضی الله عنها روایت شده است که گفت:

إِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيدْعُ الْعَمَلَ وَهُوَ يُحِبُّ أَنْ يَعْمَلَ بِهِ ؛ خَشِيَةَ أَنْ يَعْمَلَ بِهِ النَّاسُ، فَيُفْرَضَ عَلَيْهِمْ.

همانا رسول الله عملی را ترک میکرد، هر چند دوست داشت آنرا انجام دهد، چرا که بیم آن داشت آن اگر مردم به آن عمل کنند، برایشان فرض گردد

اما در خصوص اقوال بعضی علما پس مردود است بدلائلی که ذکر کردیم.

و همچنین علمای دیگر نیز رد کرده اند:

ابن عبد البر گفته است: عمر همانچیزی را تسنین کرد که رسول خدا تسنین کرده بود و مورد حب و رضای ایشان بود، و پیامبر منع نکرد از مواظبت بر آن مگر از بیم تفریض آن بر امتش، که او بر مومنین رووف و رحیم بود پس هنگامی که عمر این را فهمید و دانست که فرائض زیاده و نقصان نمیپذیرند بعد از رسول خدا آن را برای مردم اقامه و احیا کرد.

شیخ آلبانی رحمه الله گفته است: اجماع بر اینکه نماز تراویح بدعت است و در زمان پیغمبر (ص) نبوده خطای فاحشیست که کلام را طول نمیدهیم، و برای ابطال این سخن احادیث وارده از ایشان که مردم را در سه شب از رمضان جمع کرد کافاست، و جماعت را ترک نگفت مگر بخاطر بیمش از افتراض.

پس من از شما سوالی میپرسم: اعتراض شما به نماز تراویح چیست؟

۲- اقامه این نوافل به جماعت

۳- هر دو

از برادر گرامی امید دارم که به این سوال بوضوح پاسخ دهد.

#تمام

,❤️👉ZAHRA*❤️

[⚡ صَلِّ اِحُ الدِّينِ ⚡ In reply to]

هر اسکن منبع نیست

و اینکه اسکن از متن کتاب هست نه جلد کتاب

⚡ صَلِّ اِحُ الدِّينِ ⚡,

[❤️👉 In reply to ❤️*ZAHRA]

حتی اگر این را بگوییم؛ بدون جلد کتاب میشود ۴ اسکن 🖐️

ما اهل سنت اهل تسامح هستیم فسامحناه 🌹

,❤️👉ZAHRA*❤️

[⚡ صَلِّ اِحُ الدِّينِ ⚡ In reply to]

هر دو اول از یه منبع و یه کتاب بوده

و اینکه میان تایم دیگری ورود نکنید 🌻

⚡ صَلِّحُ الدِّينَ ⚡ In reply to]

۴۳۱۶۶۷ <https://t.me/borhaneshia/>

۴۳۱۶۶۶ <https://t.me/borhaneshia/>

محدودیت اسکن فقط برای بررسی منابع هست این دو مورد یک روایت هست لذا مشکلی نیست

⚡ صَلِّحُ الدِّينَ ⚡,

[In reply to]

من از کجا بدانم چی در اسکن هست!؟

نیاز است که دانلود کنیم ووقتمان بگیرد. چرا که ممکن است متغایر باشد

میرزا عباس:

بسم رب الحیدر ع

اولا: برادر گرامی من برای شما ۳ سند ارسال کردم... و این خلاف قوانین نیست...

بگذریم

دوما: روایتی که به آن استناد کردی دلالت بر این ندارد که صحابه تراویح را به جماعت میخواندند !!! و این مغالطه از طرف تو بود... و اما اینکه به سند روایت اشکال کردی، پس برای آن روایت طریق دیگری هست...

سوما: حدیث تو دلالتی بر این ندارد که نماز مد نظر، تراویح بوده باشد، بلکه دال بر اتمام مردم به نماز شب در ماه رمضان است. که ما در اینجا میگوییم: قید "در ماه رمضان" برای راوی است نه مولف، و آنچه سخن ما را تایید میکند این است که خود بخاری هم این روایت را در باب نماز تراویح ذکر نکرده است، بلکه در باب تحریض النبی علی صلاه اللیل والنوافل آورده است.

مطلب دیگر اینکه لازمه این خبر آن است که بگویی احکام الهی به افعال مردم ربط دارد و منوط به رضای مردم است! در صورتیکه وضع احکام شرعی تابع مصالح و مفساد واقعی هست و به دست شارع مقدس نه به غیر آن.

و ملاک تشریح و تسنین عبارت است از مصالح و مفاسد آن امر و موضوع و چه بسا گاهی برای امتحان باشد و نه رضایت و عدم رضایت مردم.

رابعا: در خصوص اقوال علمایان

ابن عبدالبر در ترجمه عمر گفته است:

و هو الذی نور شهر الصوم بصلاة الاشفاع فیه !

الاستیعاب، ج ۳، رقم ۱۸۷۸

و او کسی است که ماه رمضان را با نماز اشفاع در آن منور کرد !

پس تکلیف چیست ؟!

آیا ابن عبدالبر امر بر او مختلط و مشتبه شده ؟!

و پاسخ ما به سوال:

اعتراض ما به این است که آیا پیامبر نماز تراویح را به جماعت خوانده ؟!

واضع نماز تراویح چه کسیست

#تمام

صلاح الدین:

بسم الله الرحمن الرحيم

اولا اعتراض موقت در تذکره به شما این بود که یکی از قوانین را نقض کردی!

پس از آن چشم پوشی کردیم.. این در حالیست که شما بسیاری از قوانین را زیر پا گذاشتی اما خبر نداری... قبل

از تایید قوانین آنها را بخوان!

قانون شماره ۴ را دقت کن: تعداد تکست های ارسالی در هر تایم بیش از دو تکست نباشد.

توجه کنید ای اعزه؛ از او یک سوال پرسیدم اما پاسخی به سوال من نداد!!

تکرار میکنم سوالم را:

اعتراض شما به نماز تراویح چیست؟

۱- اصل اقامه نوافل در شب های رمضان

۲- اقامه این نوافل به جماعت

۳- هر دو

از برادر عزیزم انتظار دارم به این سوال جوابی واضح بدهد

اما در خصوص این سختی که: « روایتی که به آن استناد کردی دلالت بر این ندارد که صحابه تراویح را به جماعت میخواندند !!! و این مغالطه از طرف تو بود »




من از تو تعجب میکنم!


چگونه ممکن است دلالت نکند در حالی که روایت دارد میگوید مسلمین آنموقع خواستار امامت صحابه ای خوش صوت بودند: كَانِ النَّاسُ يَمِيلُونَ إِلَى أَحْسَنِهِمْ صَوْتًا

اما در خصوص ضعف روایت جوابی به من ندادی!

لفظ روایت در طرق متفاوت با هم اختلاف دارد؛ اگر طریق مرحوم بخاری مقصودت است، لفظ این طریق به شکل واضحی تبیین میکند که عمر رضی الله عنه امر جدیدی نیاورده بلکه احیاء سنت مصطفی صلی الله علیه واله کرده است. و اگر به روایت مذکور دقت کنی خواهی فهمید که دلیل علیه شماست نه علیه ما

به دقت در روایت نگاه کن:

-خرجت مع عمر بن الخطاب رضی الله عنه، ليلةً فی رمضان إلى المسجد، فإذا الناس أوزاع متفرقون، یصلی الرجل لنفسه،  ویصلی الرجل فیصلی بصلاته الرهط،  فقال عمر: إني أرى لو جمعت هؤلاء علی قارئ واحد، لكان أمثل ثم عزم، فجمعهم علی أبي بن كعب، ثم خرجت معه ليلةً أخرى، والناس یصلون بصلاة قارئهم،  قال عمر: نعم البدعة هذه، والتي ینامون عنها أفضل من التي یقومون یرید آخر اللیل وكان الناس یقومون أوله.

 صحیح البخاری - ۲۰۱۰

در یکی از شبهای رمضان با عمر بن خطاب رضی الله عنه به سوی مسجد روانه شدیم. مردم در آنجا در گروه های پراکنده نماز میگزاردند، مردی تنها نماز میگزارد، و مردی نماز میگزارد و گروهی با اقتدا به وی نماز میگزاردند.

عمر گفت: همانا من میپندارم که اگر همه را بر امامت یک قاری جمع گردانم بهتر از پراکندگی ایشان است. سپس تصمیم گرفت و مردم را به امامت ابی بن کعب جمع کرد. سپس شب دیگر که با وی برآمدیم دیدیم که مردم در عقب امام خود نماز میگزاردند. عمر گفت: این چه نیکو بدعتی است. و آنچه از آن خواب میشوید بهتر از آن چیز است که آن را زنده میدارید مراد از آن آخر شب است که مردم اول آن را زنده میداشتند.

و این چیز است که دلالت میکند که بودند صحابه ای که تراویح را در عهد عمر رض به جماعت میخواندند قبل از اینکه عمر ایشان را به امامت امام واحدی قرار دهد.

اما در خصوص سختی که « حدیث تو دلالتی بر این ندارد که نماز مد نظر، تراویح بوده باشد، بلکه دال بر اتمام مردم به نماز شب در ماه رمضان است»

از تو تعجب میکنم ای استاد!

عزیزم باید بدانی که تراویح قیام در شب است حتی اگر اسم هایش تغییر کند، فرقی نمیکند که بگوییم تهجد یا قیام در شب یا تراویح یا نماز اوایین؛ بلکه هر نمازی بعد از عشا را قیام در شب میگویند؛ و همه آنها یک چیز است.

و التراویح سُمِّیتَ بِذَلِكَ لِأَنَّ النَّاسَ كَانُوا يُطِيلُونَ الْقِيَامَ فِيهَا وَالرُّكُوعَ وَالسُّجُودَ، فَإِذَا صَلَّوْا أَرْبَعًا اسْتَرَا حُوا، ثُمَّ اسْتَأْنَفُوا الصَّلَاةَ أَرْبَعًا، ثُمَّ اسْتَرَا حُوا، ثُمَّ صَلَّوْا ثَلَاثًا.

لسان العرب لابن منظور ۴۶۲/۲

المصباح المنیر للفیومی ۲۴۴/۱

و تراویح را تراویح نام گذاشته اند چرا که مردم در آن قیام و رکوع و سجده را طولانی میکنند، پس هر گاه چهار رکعت خواندند استراحت میکنند، و مجدد چهار رکعت گزارده و استراحت میکنند، و این کار را سه بار دیگر تکرار میکنند.

در اصطلاح مناقشه نداریم

اما در خصوص این حرفت که « مطلب دیگر اینکه لازمه این خبر آن است که بگویی احکام الله به افعال مردم ربط دارد و منوط به رضای مردم است! در صورتیکه وضع احکام شرعی تابع مصالح و مفسد واقعی هست و به دست شارع مقدس نه به غیر آن.

و ملاک تشریح و تسنین عبارت است از مصالح و مفسد ان امر و موضوع و چه بسا گاهی برای امتحان باشد و نه رضایت و عدم رضایت مردم. »

چه میگویی وقتی روایت دارید که:

۱. قال رسول الله ﷺ: لولا أنّي أكره أن أشق على أمتي لأخترتها إلى نصف الليل.

📖 تهذيب الأحكام ۲/۲۵۳

اگر اکراه من از به مشقت افتادن امتم نبود آن را به نصف شب تاخیر میکردم.

۲. قال رسول الله ﷺ: لو لا ان أشق على أمتي لأمرتهم بالسواك مع كل صلاة.

📖 علل الشرائع ۱/۲۹۳

اگر بر اّمت من دشوار نبود ، هر آینه به آنها فرمان می دادم که با هر نماز مسواک بزنند.

اما اینکه گفتی آیا امر بر ابن عبدالبر مختلط شده؟

نه چنین نیست.

این نشان میدهد که عربی را خوب بلد نیستی، چرا که ابو عمر رحمه الله احياء آنرا قصد کرده و بهمین جهت در پایان کلامش گفته: 📖 لم يسن عمر من ذلك إلا ما سنه رسول الله صلى الله عليه واله وسلم ويحبه ويرضاه ولم يمنع من المواظبة إلا خشية أن تفرض على أمته، وكان بالمؤمنين رؤوفاً رحيماً ﷺ فلما علم عمر ذلك من رسول الله ﷺ وعلم أن الفرائض لا يزداد فيها ولا ينقص منها بعد موته ﷺ أقامها للناس وأحياها. 📖

عمر همان چیزی را سنت کرد که پیامبر کرده بود، و آن را دوست داشت، و از مواظبت بر آن منع نکرد مگر از بیم فرض شدن آن، چرا که نسبت به مومنین رؤوف و رحیم بود پس هنگامی که عمر بر این مطلب واقف شد و دانست که فرائض پس از رسول خدا زیاده و نقصان نمیپذیرند پس آن را برای مردم اقامه و احیا کرد.

اما در خصوص سخنی که در مورد ابواب امام بخاری گفتم، در جواب میگویم این سخت ناشی از عدم تحقیقت در این کتاب است

با دقت نگاه کن که بخاری این روایت را در کتاب نماز تراویح وارد کرده است: صحیح البخاری | کتاب: صَلَاةُ التَّرَاوِيحِ. | بَابُ فَضْلِ مَنْ قَامَ رَمَضَانَ.

۲۰۱۲ حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ بُكَيْرٍ، حَدَّثَنَا اللَّيْثُ عَنْ عَقِيلٍ عَنِ ابْنِ شِهَابٍ: أَخْبَرَنِي عُرْوَةُ أَنَّ عَائِشَةَ [رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا] أَخْبَرَتْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ خَرَجَ لَيْلَةً مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ فَصَلَّى فِي الْمَسْجِدِ وَصَلَّى رِجَالٌ بِصَلَاتِهِ، فَأَصْبَحَ النَّاسُ فَتَحَدَّثُوا، فَاجْتَمَعَ أَكْثَرُ مِنْهُمْ فَصَلُّوا مَعَهُ، فَأَصْبَحَ النَّاسُ فَتَحَدَّثُوا، فَكَثُرَ أَهْلُ الْمَسْجِدِ مِنَ اللَّيْلَةِ الثَّلَاثَةِ، فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَصَلَّى فَصَلُّوا بِصَلَاتِهِ، فَلَمَّا كَانَتِ اللَّيْلَةُ الرَّابِعَةَ عَجَزَ الْمَسْجِدُ عَنْ أَهْلِهِ حَتَّى خَرَجَ لِصَلَاةِ الصُّبْحِ، فَلَمَّا فَصَى الْفَجْرَ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ فَتَشَهَّدَ ثُمَّ قَالَ ﷺ: «أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّهُ لَمْ يَخْفَ عَلَيَّ مَكَانُكُمْ، وَلَكِنِّي خَشِيتُ أَنْ تُفْتَرَضَ عَلَيْكُمْ فَتَعْجِزُوا عَنْهَا. فَتُوَفِّي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَالْأَمْرُ عَلَى ذَلِكَ.»

صحیح البخاری / کتاب: صَلَاةُ التَّرَاوِيحِ / بَابُ فَضْلِ مَنْ قَامَ رَمَضَانَ / الحديث ۲۰۱۲

۲۰۱۲- از ابن شهاب از گروه روایت است که عایشه رضی الله عنها گفت: رسول الله صلی الله علیه وسلم در نیمه شب برآمد و در مسجد نماز گزارد و مردم به نماز وی نماز گزارند. چون صبح فرا رسید، مردم در این مورد صحبت کردند و نسبت به شب قبل (مردم زیادتر جمع شدند و با آن حضرت نماز گزارند و چون صبح فرا رسید در این مورد صحبت کردند. در شب سوم بر تعداد نماز گزاران افزوده شد و رسول الله صلی الله علیه وسلم برآمد و نماز گزارد و مردم با اقتدا به وی نماز گزارند. چون شب چهارم فرا رسید، مسجد از گنجایش نماز گزاران عاجز آمد. پیامبر صلی الله علیه وسلم (بیرون نیامد) تا آنکه به نماز صبح برآمد و چون نماز صبح را گزارد، رو به سوی مردم کرد و کلمه شهادت بر زبان راند و سپس فرمود: «اما بعد، حضور شما در مسجد از نظر من پنهان نبود، ولیکن ترسیدم که این نماز بر شما فرض گردد و شما از آن عاجز آیدید.» | رسول الله صلی الله علیه وسلم وفات کرد و تراویح بر همان منوال بود (به جماعت ادا نمیشد).

نزد ما روایات فریقین و ادله و سوال های بسیاری هست، پس چه خوب میشود اگر به تنها سوال من پاسخ بدهید!

از شما تنها یک سوال پرسیدم و منتظر پاسختون هستم بارک الله فیک وهداک

حالکه تراویح را از کتب سنت اثبات کردیم، به کتب شیعه سری بزینیم تا ببینیم هدایت اهل بیت رضی الله عنهم در این خصوص چه بوده: أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْحَكَمِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: صَلَّى بِأَهْلِكَ فِي رَمَضَانَ الْفَرِيضَةَ وَالنَّافِلَةَ فَإِنِّي أَفْعَلُهُ.

📖 تهذيب الأحكام ۳/۲۶۷

✅ موثق كالصحيح [۵/۵۰۵]

قلت: بل صحيح. فإن «أبان بن عثمان» إمامي و من أصحاب الإجماع. و هم لا يروون إلا صحيحاً. [اختيار معرفة الرجال، الشيخ الطوسي، ۲/۸۳۰] وما قيل في فساد مذهبه، باطل.

با اهلت نماز واجب و مستحب را بخوان، من این کار را انجام می دهیم

آیا امام صادق اهلس را به بدعت فرا میخوانده؟!

باید بدانی که اینجا مراد نوافل شب های رمضان به جماعت است، حال اشکال شما به ما چیست؟!

اگر بگویی مسئله شیعه زیاده نوافل در ماه رمضان است؛ میگویم این سخنیست که احدی قبل از تو آن را نگفته، بلکه امام صادق رحمه الله میفرماید:

عَلِيُّ بْنُ حَاتِمٍ عَنْ حُمَيْدِ بْنِ زِيَادٍ قَالَ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَحْمَدَ النَّهَيْكِيُّ عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْحَسَنِ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ زِيَادٍ عَنْ أَبِي خَدِيجَةَ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا جَاءَ شَهْرُ رَمَضَانَ زَادَ فِي الصَّلَاةِ وَأَنَا أَزِيدُ فَزِيدُوا.

📖 تهذيب الأحكام ۳/۶۰

✅ موثق، فإن «محمد بن زياد» من أصحاب الإجماع، و هم لا يروون إلا صحيحاً. كما قال الكشي: أجمع

أصحابنا على تصحيح ما يصح من هؤلاء، وتصديقهم. [اختيار معرفة الرجال، الشيخ الطوسي، ۲/۸۳۰]

وقتی ماه رمضان فرا می رسید، رسول خدا (صلی الله علیه وآله وسلم) علاوه بر نمازهای معمول شبانه روز، نماز بیشتر به جا می آورد و من هم نماز بسیار می خوانم؛ پس شما هم نماز بسیار بخوانید.

هملنطور که میبینید روایات به این مضمون نزد فریقین بسیار است

پس روشن شد که تزیید نوافل در شب های رمضان امریست قطعی، هیچکس در آن مخالفتی نکرده بلکه از سنن پیامبر و اهل بیت علیهم السلام است.

مطلب دوم اقامه نوافل شب های رمضان به جماعت است:

خواهیم دید که آیا طبق نظر اهل بیت در کتب شیعه اقامه نافله به جماعت جایز است؟

عَلِيُّ بْنُ مَهْزِيَارٍ عَنْ حَمَادِ بْنِ عِيسَى عَنْ حَرِيْزِ بْنِ الْفُضَيْلِ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ أَنَّهُ قَالَ : الْمَرْأَةُ تُصَلِّي خَلْفَ زَوْجِهَا الْفَرِيضَةَ وَالْتَطَوُّعَ وَتَأْتُمُّ بِهِ فِي الصَّلَاةِ.

تهذيب الأحكام ۲/۳۷۹

✓ صحیح [ملاذ الأخيار ۴/۶۲۳]

زن پشت شوهرش فریضه را میخواند و در مستحبات نیز به او اقتدا میکند.

أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْحَكَمِ عَنْ أَبِي بَانَ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ قَالَ : صَلِّ بِأَهْلِكَ فِي رَمَضَانَ الْفَرِيضَةَ وَالنَّافِلَةَ فَإِنِّي أَفْعَلُهُ.

تهذيب الأحكام ۳/۲۶۷

✓ موثق كالصحيح [۵/۵۰۵]

قلت : بل صحیح. فإن «أبان بن عثمان» إمامی و من أصحاب الإجماع. و هم لا يروون إلا صحیحاً. [اختيار معرفة الرجال، الشيخ الطوسي، ۲/۸۳۰] وما قيل في فساد مذهبه، باطل.

با اهلت در رمضان فریضه و نافله را نماز گزار چرا که من نیز چنین میکنم.

عَنْهُ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الْحَمِيدِ عَنِ الْحَسَنِ بْنِ الْجَهْمِ عَنِ ابْنِ مُسْكَانَ عَنِ الْحَلْبِيِّ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ قَالَ : تَوَمَّ الْمَرْأَةُ النَّسَاءَ فِي الصَّلَاةِ وَتَقُومُ وَسَطاً مِنْهُنَّ وَيَقْمُنَ عَنْ يَمِينِهَا وَشِمَالِهَا، تَوَمَّهِنَّ فِي النَّافِلَةِ وَلَا تَوَمَّهِنَّ فِي الْمَكْتُوبَةِ.

تهذيب الأحكام ۳/۲۶۸

✓ صحیح.. و أما حمل هذه الأخبار على التقيّة و الأخير أبعد المحامل، و الأولى أقربها إلى الصواب. [ملاذ

الأخيار ۵/۵۰۶]

به زن در نماز های نافله اقتدا میشود اما در نماز های واجب نه

سَعْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ مَعْرُوفٍ عَنْ صَفْوَانَ بْنِ يَحْيَى عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُسْكَانٍ وَمُحَمَّدِ بْنِ الثَّعْمَانِ الْأَحْوَلِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: إِذَا دَخَلَ الْمُسَافِرُ مَعَ أَقْوَامٍ حَاضِرِينَ فِي صَلَاتِهِمْ فَإِنْ كَانَتِ الْأُولَى فَلْيَجْعَلِ الْفَرِيضَةَ فِي الرَّكَعَتَيْنِ الْأُولَتَيْنِ وَإِنْ كَانَتِ الْعَصْرُ فَلْيَجْعَلِ الْأُولَتَيْنِ نَافِلَةً وَالْآخِرَتَيْنِ فَرِيضَةً.

تهذيب الأحكام ۳/۱۶۵

صحیح [ملاذ الأخيار ۵/۲۷۹]

هر گاه مسافر بر جمعی وارد شد که در حال نماز بودند اما در دو رکعت اول بودند فریضه را در دو رکعت اول اقامه کند اما اگر نماز عصر بود دو رکعت اول را نافله و دو رکعت آخر را فریضه اقامه کند.

همچنین نگاهی بیندازیم به کتب فقهی شما و کلام علمایتان:

سید محمد عاملی میگوید:


وتدرک الصلاة جماعة يدرأك الركوع ، ويأدراك الإمام راعيا على الأشبه . وأقل ما تنعقد باثنين ، الإمام أحدهما . [المرأة تؤم النساء فقال : " تؤمهن في النافلة ، فأما في المكتوبة فلا " ونحوه روى أيضا في الصحيح ، عن الحلبي ، وسليمان بن خالد ، عن أبي عبد الله عليه السلام . ومن هنا يظهر أن ما ذهب إليه بعض الأصحاب من استحباب الجماعة في صلاة الغدير جيد . وإن لم يرد فيها نص على الخصوص ، **X** مع أن العلامة نقل في التذكرة عن أبي الصلاح أنه روى استحباب الجماعة فيها.


کتاب مدارک الأحكام ۳۱۶/۴

..... و کمترین تعداد برای منعقد شدن جماعت دو نفر است که یکی از آنها امام است. روایت شده که: زن میتواند امام جماعت زنان شود: به آنها در نافله اقتدا میشود نه در فرائض. مانند این به سند صحیح از حلبی و سلیمان بن خالد از امام صادق علیه السلام نیز روایت شده است. و از اینجا مشخص میشود اینکه بعضی اصحاب ما قائل به استحباب جماعت در نماز غدیر شده اند نیکوست، هر چند منصوص نیست، علیرغم اینکه علامه در تذکره از ابوصلاح روایت کرده که جماعت در آن مستحب است.

پس هنگامی که این روایت دال بر استحباب جماعت در نماز غدیر است علیرغم اینکه مولف اعتراف کرده نصی برای آن نیست، پس بطریق اولی قیام در شب به جماعت شایسته تر است برای استحباب از نماز غدیر، چرا که روایات بسیاری دلالت بر جواز آن میکند:

أُحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْحَكَمِ عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ قَالَ : صَلَّى بِأَهْلِكَ فِي رَمَضَانَ الْفَرِيضَةَ وَالنَّافِلَةَ فَإِنِّي أَفْعَلُهُ.

تهذيب الأحكام ۳/۲۶۷ 

موثق كالصحيح 

#تمام

میرزا عباس:

بسم رب الحیدر علیه السلام.

اولا در خصوص نماز تراویح دو بدعت هست:

۱- بدعت اصل اقامه آن به جماعت

۲- بدعت کوتاه کردن بر این عدد معین

صوت خوب در این روایت یعنی موضع یعنی استحسان آن از درجه مورد قبول برای صوتی که قابل ستایش باشد و رهط بین سه تا ده نفر میباشد.

من به همه سوالات پاسخ دادم اما تو جوابی به «نعم البدعه» ندادی.

چرا که ظاهر قول: «نعم البدعه هذه» این است که کسی که آن را سنت کرد خلیفه دوم بوده و از شرع مقدس نبوده، و کثیری از علمای شما به این معنا اعتراف کرده اند.

اما آنچه که بخاری روایت کرده است:

ابن حجر در شرح جمله «إلا أتى خشيت أن تفرض عليكم» گفته که ظاهر حدیث دال بر این است که پیامبر گفته توقع افتراض جماعت خواندن نماز شب را داشته در اثر مواظبت بر آن؛ سپس ابن حجر گفته: «در این اشکال وجود دارد»

منظور ابن حجر از اشکال در عبارت میتواند دو چیز باشد:

۱- احکام تابع ملکات واقعی هستند نه رغبت مردم به آن یا از آن

۲- در شریعت مقدسه اموری بوده که پیامبر و مسلمین بر آن مواظبت میکردند همچون مضمضه و استنشاق، و با این وجود باز هم بر آن ها فرض نشد، کما اینکه احکامی بودند که در زمان پیامبر هم مورد ادبار مسلمین بود اما آن احکام تعطیل نشد، بعنوان مثال حکم جهادی که بعض مسلمین از آن اعراض کردند اما با توبیخ و سرزنش پروردگار مواجه شدند آنجا که فرمود: (یا ایها الذین آمنوا ما لکم إذا قیل لکم انفرُوا فی سبیل اللّهِ اناقلتمْ اِلی الارضِ اَرْضِیْتُمْ بِالْحِیَاةِ الدُّنْیَا مِنْ الْاٰخِرَةِ)

اما در خصوص روایت شیخ الطائفه از رسول خدا صلوات الله علیه وآله پاسخ امام سید محسن حکیم را میفرستم:

حمله علی إرادة جعل آخر وقتها ثلث الليل لا أكثر فیطابق ما سبق ، أو علی إرادة أن ذلك - أعی : استحباب التأخیر - بحسب العناوین الأولیة لا الثانویة ، وإلا فمقتضاها عدم الفضل فی التأخیر إلیه - کما یقتضیه الشرط - بل الفضل فی التقدیم ، کما یشهد به . مواظبته (ص) علی ذلك . ومرسله الكلینی - بعد أن روی عن أبی بصیر أنه إلی ثلث الليل - قال : « وروی الی ربع الليل » [۱] المحمول علی الفضل جزماً ، فیکون للعشاء ثلاثة أوقات ربع الليل ، وثلثه ، ونصفه . والله سبحانه أعلم .

نام کتاب : مستمسک العروة الوثقی نویسنده : الحکیم، السید محسن جلد : ۵ صفحه : ۴۵

حمل کرده است بر قرار دادن آخرین وقت آن در ثلث شب نه بیشتر مطابق آنچه گذشت، و یا بر استحباب تأخیر، که از عناوین اولیه است نه ثانویه، وگرنه مقتضایش این است که فضیلتی در تأخیر آن نیست همانطور که مقتضای شرط است بلکه فضیلت در تقدیم آن است آنگونه که به آن شهادت میدهد مواظبت پیامبر بر آن و مرسله کلینی بعد از اینکه روایت میکند از ابوبصیر به ثلث شب. همچنین گفته است: روایت کرده به ربع شب. که قطعاً حمل بر فضل آن میشود پس برای عشا سه وقت میشود ربع و ثلث و نصف آن. . خداوند دانا تر است.

کلام ابن عبدالبر صریح اللفظ بود اخوی !

و ایرادی بر آن نیست

در خصوص کلام طبری چه میگویید!؟

کما اینکه پاسخی به آن ندادی .

و اما روایت بخاری

اولا روایت دلالت بر این نمیکند که نافله در ماه رمضان بوده است تا آنرا مستند به تراویح کنی چرا که در روایت آمده است خرج لیله و این شب را مقید به ماه رمضان نکرده است پس خبر مجمل میشود و غیر قابل استناد. و ثانيا حدیث ضعیف است به سبب یحیی بن بکیر و او یحیی بن عبد الله بن بکیر است که نسائی و ابو حاتم او را تضعیف کرده اند و ابوحاتم در ترجمه او گفته است: یکتب حدیثه و لا یحتج به !

متأسفانه مصادری که کپی و ارسال کرده ای بسیار زیاد است و در پنج دقیقه نمیشود به همه آنها پاسخ داد.. در صورتیکه باید به ترتیب میفرستادی تا پاسخ همه آنها را بدهیم..

مشکلی نیست برادر

خبر اول: صل بأهلك لعله في النافلة محمول على التقية، أو على صورة الجماعة. (ملاذ الأخیار ; ج ۵ ص ۵۰۵)
خبر دوم: مختلف فيه است.

#تمام

صلاح الدين:

بسم الله الرحمن الرحيم

گفتی: « در خصوص نماز تراویح دو بدعت هست: ۱- بدعت اصل اقامه آن به جماعت ۲- بدعت کوتاه کردن بر این عدد معین »

اولا چگونه ممکن است دو بدعت در یک بدعت باشد؟! نماز تراویح یک چیز است و آن اقامه نوافل شب های رمضان به جماعت است.

در خصوص اقامه آن به جماعت برایت دلیل آوردم اما گوش شنوا نداری.

آیا برایت از کتب فریقین دلیل ذکر نکردم؟!

پس به کتب اهل سنت نگاه کن در جواز بلکه استحباب جماعت در تراویح:

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، أَخْبَرَنَا دَاوُدُ بْنُ أَبِي هِنْدٍ عَنِ الْوَلِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ) قَالَ : صُمْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ رَمَضَانَ، فَلَمْ يَقُمْ بِنَا شَيْئًا مِنَ الشَّهْرِ، حَتَّى بَقِيَ سَبْعٌ، فَقَامَ بِنَا حَتَّى ذَهَبَ ثُلُثُ اللَّيْلِ، فَلَمَّا كَانَتِ السَّادِسَةُ لَمْ يَقُمْ بِنَا، فَلَمَّا كَانَتِ الْخَامِسَةُ قَامَ بِنَا، حَتَّى ذَهَبَ شَطْرُ اللَّيْلِ، فَقُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَوْ نَقَلْنَا قِيَامَ هَذِهِ اللَّيْلَةِ؟ قَالَ : فَقَالَ ﷺ : إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا صَلَّى مَعَ الْإِمَامِ حَتَّى يَنْصَرِفَ حُسْبًا لَهُ قِيَامٌ لَيْلَةٍ. قَالَ : فَلَمَّا كَانَتِ الرَّابِعَةُ لَمْ يَقُمْ، فَلَمَّا كَانَتِ الثَّالِثَةُ جَمَعَ أَهْلَهُ وَنِسَاءَهُ وَالنَّاسَ، فَقَامَ بِنَا حَتَّى خَشِينَا أَنْ يَفُوتَنَا الْفَلَاحُ. قَالَ : قُلْتُ : وَمَا الْفَلَاحُ؟ قَالَ : السُّحُورُ. ثُمَّ لَمْ يَقُمْ بِنَا بَقِيَّةَ الشَّهْرِ.

رواه الأئمة في الصحاح و السنن و المسانيد و المصنفات :

صحيح ابن خزيمة ٢٢٠٦

صحيح ابن حبان ٢٥٩٧

سنن ابوداود ١٣٧٥

سنن ترمذى ٨٠٦

سنن نسائى ١٣٦٤

سنن ابن ماجه ١٣٢٧

سنن دارمى ١٨١٨

سنن بيهقى ٨٤٩

سنن ابن جارود ٤٠٣

مسند احمد ٢٠٤٥٠

مسند بزار ٤٠٤٢

مصنف ابن ابى شيبه ٧٦٩٥

مصنف صنعانى ٧٧٠٦

رسول خدا ﷺ در شب ٢٣ رمضان، نماز تراويح را امامت كرد. و ما پشت سر ايشان، اقتدا كرديم. تا حدود يك سوم از شب. (يعنى حدوداً تا يك ونيم ساعت، بعد از عشاء)

سپس در شب ۲۵ رمضان، ایشان تا نیمه شب، این نماز را برای ما امامت کرد. (یعنی حدوداً تا سه ساعت بعد از عشاء)

گفتیم: کاش بیشتر ادامه میدادید.

ایشان فرمود: هر کس این نماز را با امام جماعت بخواند تا آنگاه که امام جماعت، نماز را تمام کند؛ ثواب قیام در تمام شب را برایش می نویسند.

آنحضرت ﷺ سپس در شب ۲۷ آنقدر نمازها را ادامه داد که ترسیدیم به سحری نرسیم.

این روایت دلالت صریح دارد بر اینکه از نوافل رمضان است و پیامبر آن را به جماعت اقامه کرد.

در روایات صحیحه همچون صحیحین و غیبهما ثابت است که پیامبر صلی الله علیه واله همراه با اصحابش سه یا چهار شب نماز گزارد و در شب آخر خارج نشد تا با آنها نماز گزارد و گفت بیم آن دارم که نماز شب بر شما واجب شود (صحیح بخاری ۷۲۹)

و در لفظ مسلم آمده است: بیم آن دارم که نماز شب بر شما فرض شود و شما عاجز از آن شوید (۱۲۷۱)

لذا میگوییم پیامبر اولین کسی بود که با اصحابش تراویح را اقامه کرد و تراویح از سنت پیامبر ثابت شد.

آری پیامبر بعد از آن شب ها دیگر برای نماز گزاردن با اصحابش خارج نشد، اما دلیلی برای عدم مشروعیتش ذکر نکرد، بلکه بدین سبب بود تا در اثر استمرار بر آن فرض نشود. فتامل!

يقول شيخ ابن عثيمين رحمه الله: ذكر النبي صلى الله عليه وسلم المانع من الاستمرار فيها ، لا من مشروعيتها ، وهو خوف أن تُفرض ، وهذا الخوف قد زال بوفاة الرسول صلى الله عليه وسلم لأنه لما مات صلى الله عليه وسلم انقطع الوحي فأمن من فرضيتها ، فلما زالت العلة وهو خوف الفريضة بانقطاع الوحي ثبت زوال المعلول وحينئذ تعود السننية لها.

الشرح الممتع ۷۸/۴

شيخ بن عثيمين میگوید: منع پیامبر از استمرار بر آن بود نه انجام و مشروعیت آن، و دلیل منعی هم خوف از تفریض بود، و این بیم با وفات ایشان زایل شد، پس هر گاه علت (خوف و جوب بر اثر وحی) با انقطاع وحی از میان رفت معلول نیز از میان میرود.

دلیل اوضح من الشمس است

اما در خصوص سخت در مورد عدد رهط و صوت نیکو؛ محلی از اعراب ندارد.

اما اینکه گفتی: «جوابی به نعم البعه ندادم»

شما فقط آنرا مطرح کردی و مطالبه ای از من نکردی اما اکنون پاسخت را میدهم:

۱- باید بدانی که به عملی بدعت گفته میشود که سه شرط داشته باشد، و یکی از این شروط این است که آن اتفاق مستند به اصلی شرعی نباشد، چه خاص چه عام.

اگر قبول کنیم که برای نماز تراویح (قیام در شب های رمضان) دلیل خاص نیست، اما ادله عام بسیاری دارد.

اما همانطور که شاهد بودید روایاتی را ذکر کردیم که از ادله خاص قوی میباشد.

۲- آیا هیچ عاقلی از سخن عمر بن خطاب رضی الله عنه که گفت نعمت البدعه آن را حمل بر معنای مذموم در شرع میکند؟!

حتی اگر شیعه هم بودم هرگز نمیپنداشتم یک مبتدع کار خودش را بدعت بنامد، بماند وقتی راجع رهبری از رهبران مسلمین و بهترین آن ها سخن میگوییم.

۳- و قول عمر: (نعمت البدعه هذه) لم يقصد به البدعه بمعناها الشرعی الذی هو إحداث شیء فی الدین علی غیر المثال السابق، لما علمت أنه ﷺ لم يحدث شيئاً بل أحيأ أكثر من سنة نبوية كريمة، وإنما قصد البدعه بمعنی من معانيها اللغوية وهو الأمر الحديث الجديد الذی لم يكن معروفاً قبيل إيجاده، ومما لا شك فيه أن صلاة التراویح جماعة وراء إمام واحد لم يكن معهوداً ولا ومعمولاً زمن خلافة أبي بكر وشطراً من خلافة عمر. فهي بهذا الاعتبار حادثه، ولكن بالنظر إلى أنها موافقة لما فعله فهي سنة وليست بدعه وما وصفها بالحسن إلا لذلك، وعلى هذا المعنى جرى العلماء المحققون في تفسير قول عمر هذا.

❑ صلاة التراویح للآلبنی ۴۳

و سخن عمر: (نعمت البدعه هذه) منظورش بدعت به معنایی که در شرع دارد نبوده وقتی که میدانیم ایشان چیزی را بدعت نکرد بلکه احیاء کرد بسیاری از سنت نبوی را، بلکه مقصودش از بدعت معنای لغوی آن بوده یعنی کاری جدید که قبل از ایجادش معروف نبوده، و جای شک نیست که نماز تراویح در عهد ابوبکر و قسمتی از دوران عمر معمول نبود، پس از این جهت امری بود حادث، اما با نظر به موافقت عملش میفهمیم که بدعت

بمعنای شرعی آن نبوده بلکه سنت بوده و از آن تمجید نکرده مگر به سبب سنت بودنش، و بر همین اساس علما قول عمر را تفسیر کردند.

و مجددا شما را به کتب فقهیتان و کلام علمائتان ارجاع میدهم:
سید محمد عاملی میگوید:

وتدرک الصلاة جماعة بإدراك الركوع ، وإدراك الإمام راعيا على الأشبه . وأقل ما تنعقد باثنین ، الإمام أحدهما .
[المرأة تؤم النساء فقال : " تؤمهن في النافلة ، فأما في المكتوبة فلا " ونحوه روى أيضا في الصحيح ، عن الحلبي ، وسليمان بن خالد ، عن أبي عبد الله عليه السلام . ومن هنا يظهر أن ما ذهب إليه بعض الأصحاب من استحباب الجماعة في صلاة الغدير جيد . وإن لم يرد فيها نص على الخصوص] ، مع أن العلامة نقل في التذكرة عن أبي الصلاح أنه روى استحباب الجماعة فيها.

📖 کتاب مدارک الأحكام ۳۱۶/۴

پس هنگامی که این روایت دلالت بر استحباب نماز غدیر به جماعت میکند علیرغم اینکه به اعتراف مولف نص بخصوصی برای آن نیست، پس قیام شب شایسته تر از نماز غدیر است برای اقامه به جماعت، چرا که روایات بسیاری دلالت بر جواز آن میکند:

أحمدُ بنُ مُحَمَّدٍ عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْحَكَمِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ قَالَ : صَلَّى بِأَهْلِكَ فِي رَمَضَانَ الْفَرِيضَةَ وَالنَّافِلَةَ فَإِنِّي أَفَعَلُهُ.

📖 تهذيب الأحكام ۳/۲۶۷

✅ موثق كالصحيح

اما وجه بیم پیامبر از تفریض نماز تراویح، چیزیست که ابن حجر از ابن بطلال نقل کرده و در فتح الباری آورده:

وقال بن بطلال يُحْتَمَلُ أَنْ يَكُونَ هَذَا الْقَوْلُ صَدَرَ مِنْهُ ﷺ لَمَّا كَانَ قِيَامُ اللَّيْلِ فَرَضًا عَلَيْهِ دُونَ أُمَّتِهِ فَخَشِيَ أَنْ خَرَجَ إِلَيْهِمْ وَالتَّرَمُّوا مَعَهُ قِيَامَ اللَّيْلِ أَنْ يُسَوَّى اللَّهُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُمْ فِي حُكْمِهِ لِأَنَّ الْأَصْلَ فِي الشَّرْعِ الْمَسَاوَاةُ بَيْنَ النَّبِيِّ ﷺ وَبَيْنَ أُمَّتِهِ فِي الْعِبَادَةِ قَالَ وَيُحْتَمَلُ أَنْ يَكُونَ خَشِيَ مِنْ مُوَاطَبَتِهِمْ عَلَيْهَا أَنْ يَضَعُفُوا عَنْهَا فَيَعْصِي مَنْ تَرَكَهَا بِتَرْكِ أَتْبَاعِهِ ﷺ وَقَدْ اسْتَشْكَلَ الْخَطَّابِيُّ أَوَّلَ هَذِهِ الْخَشْيَةِ مَعَ مَا ثَبَتَ فِي حَدِيثِ الْإِسْرَاءِ مِنْ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ هُنَّ

خَمْسٌ وَهِنَّ خَمْسُونَ لَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَىٰ فَإِذَا أَمِنَ التَّبْدِيلُ فَكَيْفَ يَقَعُ الْخَوْفُ مِنَ الزِّيَادَةِ وَهَذَا يُدْفَعُ فِي صُدُورِ الْأَجُوبَةِ الَّتِي تَقَدَّمَتْ وَقَدْ أَجَابَ عَنْهُ الْخَطَّابِيُّ بِأَنَّ صَلَاةَ اللَّيْلِ كَانَتْ وَاجِبَةً عَلَيْهِ ﷺ وَأَفْعَالُهُ الشَّرْعِيَّةُ يَجِبُ عَلَى الْأُمَّةِ الْإِقْتِدَاءُ بِهَا فِيهَا يَعْنِي عِنْدَ الْمُوَظَّابَةِ فَتَرَكَ الْخُرُوجَ إِلَيْهِمْ لِئَلَّا يَدْخُلَ ذَلِكَ فِي الْوَاجِبِ مِنْ طَرِيقِ الْأَمْرِ بِالْإِقْتِدَاءِ بِهِ لَا مِنْ طَرِيقِ إِنْشَاءِ فَرَضٍ جَدِيدٍ زَائِدٍ عَلَى الْخَمْسِ وَهَذَا كَمَا يُوجِبُ الْمَرْءُ عَلَى نَفْسِهِ صَلَاةَ نَذْرِ فَتَجِبُ عَلَيْهِ وَلَا يَلْزَمُ مِنْ ذَلِكَ زِيَادَةُ فَرَضٍ فِي أَصْلِ الشَّرْعِ قَالَ وَفِيهِ احْتِمَالٌ آخَرٌ وَهُوَ أَنَّ اللَّهَ فَرَضَ الصَّلَاةَ خَمْسِينَ ثُمَّ حَطَّ مُعْظَمَهَا بِشَفَاعَةِ نَبِيِّهِ ﷺ فَإِذَا عَادَتِ الْأُمَّةُ فِيمَا اسْتَوْهَبَ لَهَا وَالتَّزَمَتْ مَا اسْتَعْفَى لَهُمْ نَبِيُّهُمْ ﷺ مِنْهُ لَمْ يُسْتَنْكَرْ أَنْ يَثْبُتَ ذَلِكَ فَرَضًا عَلَيْهِمْ كَمَا التَّزَمَ نَاسُ الرَّهْبَانِيَّةِ مِنْ قَبْلِ أَنْفُسِهِمْ ثُمَّ عَبَّ اللَّهُ عَلَيْهِمُ التَّقْصِيرَ فِيهَا فَقَالَ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَخَشِيَ ﷺ أَنْ يَكُونَ سَبِيلُهُمْ سَبِيلَ أَوْلِيَّكَ فَقَطَعَ الْعَمَلَ شَفَقَةً عَلَيْهِمْ مِنْ ذَلِكَ وَقَدْ تَلَقَّى هَذَيْنِ الْجَوَابَيْنِ مِنْ الْخَطَّابِيِّ جَمَاعَةً مِنَ الشَّرَّاحِ كَابِنِ الْجَوْزِيِّ وَهُوَ مَبْنِيٌّ عَلَى أَنَّ قِيَامَ اللَّيْلِ كَانَ وَاجِبًا عَلَيْهِ ﷺ وَعَلَى وَجُوبِ الْإِقْتِدَاءِ بِأَفْعَالِهِ

فتح الباری لابن حجر ۱۳/۳ — ابن حجر العسقلانی (ت ۸۵۲)

و ابن بطال گفته است: محتمل است دلیل صدور این کلام از پیامبر ص این بوده که چون نماز شب بر پیامبر واجب بوده ایشان بیم از این داشتند که در اثر التزام صحابه با ایشان این نماز بر امتش نیز فرض شود چرا که در شریعت اصل بر برابری بین پیامبر و امتش است در عبادت.....

اما در خصوص سخت که گفتی: «۱- احکام تابع ملکات واقعیه هستند نه رغبت مردم به آن یا از آن
۲- در شریعت مقدسه اموری بوده که پیامبر و مسلمین بر آن مواظبت میکردند همچون مضمضه و استنشاق...»
پاسخت را دادم اما التفات نکردی

به کلام معصوم توجه کن، چرا که با این سخت حرف معصوم را رد کردی نه ما را، و رد سخن مرجع نزد شما کفر است چه رسد به معصوم!

چگونه اینرا میگویید در صورتی که روایت دارید:

۱. قال رسول الله ﷺ : لولا أني أكره أن أشق على أمتي لأخترتها الي نصف الليل.

تهدیب الأحكام ۲/۲۵۳

۲. قال رسول الله ﷺ : لو لا ان أشق على أمتي لأمرتهم بالسواك مع كل صلاة.

اگر از به مشقت افتادن امتم کراهت نداشتیم آنرا به نصف شب تاخیر می‌کردم.

اگر بر امتم مشقت و سختی نداشتت آنها را امر به مسواک با هر نماز می‌کردم.

اما در خصوص سخنی که راجع مضمضه و استنشاق گفتمی سخت غلط است چرا که جمع کثیری از فقها قائل به وجوب آن شده اند:

ذَهَبَ الْحَنْفِيُّ وَالْحَنَابِلِيُّ إِلَىٰ وَجُوبِ الْمَضْمَضَةِ وَالِاسْتِنْشَاقِ فِي الْعُسْلِ، قَالَ الْحَنَابِلِيُّ: الْفَمُّ وَالْأَنْفُ مِنَ الْوَجْهِ لِذُخُولِهِمَا فِي حَدِّهِ، فَتَجِبُ الْمَضْمَضَةُ وَالِاسْتِنْشَاقُ فِي الطَّهَارَةِ الْكُبْرَىٰ وَالصَّغْرَىٰ فَلَا يَسْقُطُ وَاحِدٌ مِنْهُمَا؛ لِمَا رَوَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْمَضْمَضَةُ وَالِاسْتِنْشَاقُ مِنَ الْوُضُوءِ الَّذِي لَا بَدَّ مِنْهُ

ص ۲۰۸ - كتاب الموسوعة الفقهية الكويتية - المضمضة والاستنشاق

در خصوص حمل روایت بر تقیه این حمل مردود است نزد علمای شیعه:

محمدحسین اصفهانی می‌گوید:

وبه روایات معتبره باستناد الاصحاب إليها، وفي قبالتها روايات اخر، فبعضها يدل على جواز جماعة الرجل مع اهله في بيته في نافله شهر رمضان، كما في صحيحة عبد الرحمن (١) " صل بأهلك في رمضان الفريضة والنافلة فاني أفعله " وبعضها يدل على جواز جماعة النساء في النافلة، كصحيحة الحلبي (٢) وصحيحة سليمان بن خالد (٣) وصحيحة هشام بن سالم (٤)، وفي الاخيرة منها " عن المرأة تؤم النساء، قال: تؤمهن في النافلة وأما المكتوبة فلا " ومقتضى قاعدة الجمع تخصيص أخبار المنع بهذه الصحاح، إلا أن الروايات الواردة في الفرق بين المكتوبة والنافلة موافقه للامة، لاتفاقهم على منع إمامتهن في الفريضة تحريماً أو كراهةً وجوازها في النافلة، وأما صحيحة عبد الرحمن فلا مجال لحملها على التقية. ...

كذلك فينبغي رد علمه إلى أهله في مثل هذه الصحيحة. ...

صلاة الجماعة ۳۲/۱

بعض روایات هستند که دلالت بر جواز به جماعت اقامه کردن نوافل رمضان است، همانطور که در صحیحہ عبدالرحمن آمده «صل باهلك في رمضان الفريضة والنافله فاني أفعله» و بعضی دلالت بر جواز جماعت زنان در نافله دارد مانند صحیحہ حلبی و صحیحہ سلیمان بن خالد و صحیحہ هشام بن سالم، اما مقتضی جمع روایات

این است که روایات مشیر به فرق بین نماز واجب و نوافل موافق عامه است، اما صحیحہ عبدالرحمن مجالی برای حمل بر تقیہ ندارد..... پس بدین ترتیب شایسته است علم آن را به اهلش واگذار کنیم مانند این صحیحہ.

#تمام

میرزا عباس:

بسم رب الحیدر علیہ السلام

متأسفانه شاهد تلاش های فشل و ادله واهی از سوی شما هستیم.

تلاش کردی تا وجهه ای صحیح برای فعل خلیفه دوم نشان دهی اما در حیص و بیص افتادی! (گیر کردی)

و احتجاج کردی به احادیثی که یا مشکل سندی دارند یا مشکل محتوایی و یا هر دو و یا اینکه آن روایات دلالتی بر مدعای تو ندارند اما مصادره به مطلوب کردی.

بهر حال.

بعد از اینکه گفتیم آن بدعت است همانگونه که خلیفه دوم و غیر او از صحابه و تابعین و فقها گفته اند مجالی برای این نمیماند که بگویی مستحب است (: چرا که استحباب نیز همانند حرمت و وجوب و کراهت نیاز به دلیل شرعی دارد آنهم از سوی شارع مقدس نه غیر او، حتی اگر او صحابه باشد چرا که صحابه از جهت لزوم تنفیذ و التزام به شریعت همانند سایر مسلمین هستند و در مقام احداث امر جدید در دین و بدعت گذاشتن نیستند.

و به دلایلی که گفتم ظاهر میشود ضعف سخن رافعی که گفته:

و تستحب الجماعة فی التراویح تأسیا بعمر):

فتح العزیز، ج ۴، ص ۲۴۶

و جماعت در تراویح مستحب است به تاسی از عمر!!!

و اما روایتی که ارسال کردی، میگوییم: است مخالف است با روایت بخاری در توالی یا عدم توالی شب ها، صریح روایت بخاری این است که: «أنه (صلی الله علیه وآله وسلم) یصلی بصلاته ناس ثمّ صلّی من القابلۃ»

یعنی شب های متوالی بوده، این در حالیست که روایت ابوذر تصریح به عدم توالی شب ها دارد !!!

چرا که میگوید شب های ۲۴ و ۲۶ و ۲۸

و اختلاف بعدی در مواضع شب هاست، متبادر از اغلب روایات این است که در اوائل رمضان بوده است در صورتیکه روایت ابوذر به دهه آخر ماه مبارک تصریح میکند.

پس روایتی که به آن احتجاج کردی از حیث محتوا مشکل دارد و مخالف روایت بخاری است.

مطلب دیگر اینکه عبادات توقیفی هستند نه اختراعی و کیفیت آنها موقوف به بیان شارع مقدس است نه غیر او و او کسیست که تبیین میکند حدود و کیفیت آنها را و اجزاء و شرائطش را پس امر احکام بدست شارع است نه مردم و بهمین سبب بدعت در دین امریست حرام و مرفوض.

متأسفانه مبادرت به تقسیم بدعت به انواعی کردی همچون تقسیم احکام !!! به پنج قسمت... همانگونه که ابن اثیر شمرده است...

در ابتدا تفسیرت از بدعت صحیح بود اما توضیح و تقسیمی که در خصوص آن گفתי برای آن اصلی از شارع وجود ندارد و در دایره بدعت موجب انهدام اصلش است چرا که باید مراد از اصل بدعت مشخص و تبیین شود...

اما در خصوص سخن سید محمد عاملی چه علاقه ای داری به این بحث یا شیخ؟! (:

اما روایت:

ويتوجه عليه: أنّ ظاهر الرواية مطروح جزماً، لأنّ موردها نوافل شهر رمضان، ولا شكّ في عدم مشروعية الجماعة فيها حتّى باعترافه (قدس سره) للنصوص المتقدّمة وغيرها المانعة عن ذلك. فلا مناص من ارتكاب التأويل بحمل الباء في قوله (عليه السلام): «بأهلك» على معنى (عند) وصرّفها عن ظاهرها وهو كونها بمعنى (مع) الظاهر في الجماعة، فيكون المراد بها: صلّ عند أهلك وفي دارك لا في المسجد. لكونهم صائمين في شهر رمضان وبانتظار حلول وقت الإفطار، فكان الأولى حينئذ الصلاة عندهم نافلةً وفريضةً، دفعاً للانتظار وحذراً من التأخير.

الكتاب : المستند في شرح العروة الوثقى-الجزء السابع: الصلاة

ظاهر روایت طرح جزمش هست چرا که در خصوص نوافل رمضان وارد شده است و شکی در عدم مشروعیت اقامه آن به جماعت نیست علیرغم اعتراف او، چرا که نصوصی که گذشت منع کننده از آن است. پس چاره ای جز تاویل و حمل باء در سخن معصوم که میفرماید: «صل باهلك» به معنی نزد نیست، و باید صرف نظر کرد از ظاهر معنای باء که بمعنای اقامه آن به جماعت است. که در اینصورت باء باء عنایت است نه معیت یعنی نزد خانواده ات نماز بگزار، نه اینکه با آنها به جماعت نماز بگزار چرا که روزه هستند در ماه رمضان و منتظر رسیدن

وقت افطار پس شایسته است که نماز نزد آنها باشد هم نافله هم فریضه تا انتظار آنها دفع شده و از تاخیر نیز حذر شود

نهی پیامبر از نافله به جماعت به سند صحیح:

سَأَلَ زُرَّارَةَ وَ مُحَمَّدُ بْنُ مُسْلِمٍ وَالْفُضَيْلُ أَبُو جَعْفَرٍ الْبَاقِرَ وَأَبَا عَبْدِ اللَّهِ الصَّادِقَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : عَنِ الصَّلَاةِ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ نَافِلَةً بِاللَّيْلِ جَمَاعَةً فَقَالَ « إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ كَانَ إِذَا صَلَّى الْعِشَاءَ الْأَخْرَةَ انْصَرَفَ إِلَى مَنْزِلِهِ ثُمَّ يَخْرُجُ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَقُومُ فَيُصَلِّي فَخَرَجَ فِي أَوَّلِ لَيْلَةٍ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ لِيُصَلِّيَ كَمَا كَانَ يُصَلِّي فَاصْطَفَى النَّاسُ خَلْفَهُ فَهَرَبَ مِنْهُمْ إِلَى بَيْتِهِ وَ تَرَكَهُمْ فَفَعَلُوا ذَلِكَ ثَلَاثَ لَيَالٍ فَقَامَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فِي الْيَوْمِ الثَّلَاثِ عَلَى مِنْبَرِهِ فَحَمِدَ اللَّهَ وَ أَثْنَى عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ « أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ الصَّلَاةَ بِاللَّيْلِ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ مِنَ النَّافِلَةِ فِي جَمَاعَةٍ بَدْعَةٌ وَ صَلَاةُ الضُّحَى بَدْعَةٌ أَلَا فَلَا تَجْتَمِعُوا لَيْلًا فِي شَهْرِ رَمَضَانَ لِصَلَاةِ اللَّيْلِ وَ لَا تُصَلُّوا صَلَاةَ الضُّحَى فَإِنَّ تِلْكَ مَعْصِيَةٌ أَلَا فَإِنَّ كُلَّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَ كُلَّ ضَلَالَةٍ سَبِيلُهَا إِلَى النَّارِ » ثُمَّ نَزَلَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ هُوَ يَقُولُ « قَلِيلٌ فِي سَنَةٍ خَيْرٌ مِنْ كَثِيرٍ فِي بَدْعَةٍ ».

من لا يحضره الفقيه ج ۲، ص ۱۳۷

زراره، و محمد بن مسلم، و فضیل از امام ابو جعفر باقر، و امام صادق علیهما السلام در باره نماز نافله شب در ماه رمضان به صورت جماعت سؤال کردند، آن دو امام فرمودند: پیامبر صلی الله علیه و آله چون نماز عشا را بجا می آورد، به سوی منزل خود می رفت، و آنگاه در آخر شب به سوی مسجد روان می شد، و به نماز می ایستاد، پس در نخستین شب از ماه رمضان به مسجد می رفت، تا بنا بر سنت پیشین نماز بگذارد، پس مردم پشت سرش صف بستند، در این هنگام پیامبر صلی الله علیه و آله از جلو ایشان به خانه اش فرار کرد، و ایشان را بر جای گذاشت، ولی مردم تا سه شب چنین کردند. پس پیامبر صلی الله علیه و آله در روز سوم به منبر برآمد، و پس از حمد و ثنای خدا فرمود: « آیا ای مردمان، نماز نافله در شب ماه رمضان به صورت جماعت بدعت است، و نماز ضحی (یعنی هنگامی که آفتاب در سطح زمین فراگیر شود) بدعت است، آگاه باشید که شبانگاه در ماه رمضان برای نماز شب اجتماع مکنید، و نماز ضحی را بجا می آورید، زیرا که آن معصیت است، آگاه باشید که هر بدعتی گمراهی است، و هر گمراهی راهش به سوی آتش دوزخ است. سپس از منبر به زیر آمد، در حالی که می گفت: کار کمی در مسیر سنت از کار بسیار در مسیر بدعت بهتر است.

و در خصوص سخن آخرت هم پاسخ دادم دوست عزیز..

متأسفانه مصادری که کپی و ارسال کرده ای بسیار زیاد است و در پنج دقیقه نمیشود به همه آنها پاسخ داد..
در صورتیکه باید به ترتیب میفرستادی تا پاسخ همه آنها را بدهیم..

مشکلی نیست برادر

خبر اول: صل بأهلك لعله في النافلة محمول على التقية، أو على صورة الجماعة. (ملاذ الأختيار ; ج ٥ ص ٥٠٥)
خبر دوم: مختلف فيه است.

#تمام

صلاح الدين:

بسم الله الرحمن الرحيم

گفتی: «للاسف كان محاولات فاشلة و حجج واهية»

اولا كان غلط است و باید میگفتی کانت

ثانيا: من مناظره نمیکنم تا تو قانع شوی؛ بلکه تعلیم میدهم همه شیعیان را و آنها را ساکت میکنم در خصوص
قیام در این شب های مبارک

ثالثا: بجای شتابزدگی و کم ادبی بر وقت خودت محافظت کن استاد تا نگویی متأسفانه وقت کم است.

گفتی: «به بعضی احادیثی که مشکل سندی دارند احتجاج کردی»

در پاسخ میگویم این سخنت دروغ است متأسفانه، تو طالب علم هستی پس از تو بعید است که از این ترفند های
فشل استفاده کنی.

گفتی: «بعد از اینکه گفتیم آن بدعت است همانگونه که خلیفه دوم و غیر او از صحابه و تابعین و فقها گفته اند
مجالی برای این نمیماند که بگویی مستحب است»

در پاسخ میگویم این افترائیست بزرگ چرا که حتی یک عالم معتبر چنین سخنی نگفته است، بلکه اجماع
علمای ما بر استحباب آن است:

حکم التراویح:

قال النووي: «فصلاة التراويح سنَّة بإجماع العلماء».

المجموع ٣٧/٤

قال الصنعاني: «قيام رمضان سنَّة بلا خلاف»

سبل السلام ١١/٢

قال شيخی زاده: «التراويح... سنَّة مؤكَّدة للرجال والنساء جميعاً بإجماع الصحابة ومن بعدهم من الأئمَّة، منكرها مبتدعٌ ضالٌّ، مردود الشهادة»

مجمع الأنهر ٢٠٢/١

اما اینکه گفتی: «روایت ابوذر تصریح به عدم توالی شب ها دارد !!! چرا که میگوید شب های ٢٤ و ٢٦ و ٢٨» عزیز من ما در حال استدلال به استحباب آن هستیم نه وجوبش!

تو دلیل خواستی در خصوص جواز قیام در شب های رمضان به جماعت و من در پاسخ فعل پیامبر و ائمه معصومین را برایت فرستادم.

اما در مورد سخنی که راجع توقیفی بودن عباداتگفتی ما هم آن را قبول داریم و مخالفتی نداریم کما اینکه علمای ما نیز چنین گفته اند: فاقد هر گونه دلیل خاص یا عام باشد:

ابن حجر عسقلانی رحمه الله گفته است:

المراد بقوله "كل بدعة ضلالة" ما أحدث ولا دليل له من الشرع بطريق خاص أو عام..

فتح الباری ٢٥٤/١٣

مراد از سخن پیامبر «هر بدعتی ضلالت است» اعمالیست که هیچ دلیل شرعی نداشته باشد، نه دلیل خاص نه دلیل عام.

و بر همین اساس علمای شما در مورد نماز غدیر عمل کرده اند:

وحید بهبانی در خصوص نماز غدیر گفته است:

نقل فی «التذکره» عن أبی الصلاح أنه روی

استحباب الجماعة فیها ولم نقف علی ما ذکره.

وفى «المدارك» - بعد أن نقل الصحاح السابقة فى استحباب الجماعة مطلقا فى النافلة - قال : ومن هنا يظهر أنّ ما ذهب إليه بعض الأصحاب من استحباب الجماعة فى صلاة الغدير جيّد ، وإن لم يرد فيها نصّ على الخصوص. ... مع أنّ قولهم : جيّد ، وإن كان من خصوص رواية ، وعدم الانحصار فيه ظاهر ، حتّى أنّه نقل أنّ المفيد صلّاها جماعة بالوف من الناس فى بطن بغداد ، وفى الميدان المشهور.

مصابيح الظلام ۲۶۰/۸

نقل کرده است در تذکره از ابوصلاح که روایت کرده است استحباب جماعت در آنرا و توقف نمیکنیم بر آنچه ذکر کرده.

و در مدارک پس از نقل اخبار صحیحه ای که در استحباب جماعت بصورت مطلق در نافله گذشت گفته از اینجا ظاهر میشود اینکه بعض اصحاب ما قائل به استحباب اقامه به جماعت نماز غدير شده اند بپراى نبوده، با وجود اینکه نص بخصوصی در مورد آن به ما نرسیده.

اما اینکه گفته است «جيد» ممکن است در خصوص روایت باشد، اما منحصر در آن نیست، کما اینکه نقل شده شیخ مفید نماز غدير را در میدان مشهور بغداد به جماعت خوانده است.

اما در مورد کلام خوئی:

سخن خوئی بینهایت مضحک است و از چندین جهت مردود:

۱- مخالف فهم علماء شیعه است

۲- لازمه این سخن آن است که بگوییم امام صادق رحمه الله اصحابش را ارشاد میکرد اما خودش فریضه را در خانه اش میخواند و جماعت مسلمین را ترک میگفت:

(صَلِّ بِأَهْلِكَ فِي رَمَضَانَ الْفَرِيضَةَ وَالنَّافِلَةَ فَإِنِّي أَفْعَلُهُ.)

۳- حتی خود خوئی بعد از این سخنش قانع نشده و گفته:

وإن أبيت عن ذلك فلا محيص من طرحها ورد علمها إلى أهله.

المستند فى شرح العروة الوثقى ۲۹/۷

در جواب به روایتی که به آن استشهاد کردی میگویم چگونه رسول خدا صلی الله علیه وآله نماز حرام را سه شب اقامه کردند کما اینکه در روایت آمده نماز بدعت و بعلاوه مردم را از آن نهی نیز نکردند!

بلکه فرار کردند همانگونه که روایت به آن تصریح کرده

پیامبر ما در روایات اهل سنت اهل فرار نبودند بلکه مانع را ذکر میکردند (همانند بیم از فرض شدن) در اثر استمرار بر آن، نه از مشروعیت آن

یا اینکه آن بدعتی بوده که خود پیامبر پایه گزارش بوده!!

پس قبول این روایت مخالف عصمت است، فتامل

و این روایت در مقابل روایاتی که از کتبتان ذکر کردم به حساب نمیآید. جدای از روایات خودمان!

#تمام

جمع بندی صلاح الدین:

الحمد لله على بياننا للحق و إقامة الحجّة على الشيعة.

ذکر کردم برای ایشان ادله را از کتب اهل سنت (خداوند قدر و منزلتشان را بیفزاید) و کتب شیعه و علماء فریقین.

و استدلال کردم برای او به فعل معصومین در پاسخ به همه کوشش هایش در رد بر ما، ولی اصرار بر ندیدن و جهل ورزیدن به کلمات نیره ورزید.

ذکر کرد ادله ای از کتبش مبنی بر بدعت بودن تراویح اما تلاش هایش سست بود و نیازی به اطاله کلام نمیبینم و هر چه در مناظره گفته ام کافیست.

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَظِيمِ الْمِنَّةِ

وَنَاصِرِ الدِّينِ بِأَهْلِ السُّنَّةِ

مُصَلِّيًّا عَلَى الَّذِي حَازَ الْعُلَىٰ

مُحَمَّدٍ خَيْرِ نَبِيِّ أَرْسَلَا

وَاللَّهِ الْغُرُّ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ

وَصَحْبِهِ الْمُنتَجِبِينَ الْخَيْرَةَ

و در خاتمه تشکر میکنم از اعضای که این مناظره را نظاره گر بودند که در آن شیعیان را شکست دادیم و حرفی برای گفتن نداشتند مگر خنده ای از پس گریه

والسلام علیکم و رحمه الله و برکاته

جمع بندی میرزا عباس:

بسم الله الرحمن الرحيم

و چگونه است در حالیکه همگی متفق هستند بر بدعت بودنش و گذر زمان سیئه را تبدیل به حسنه نمیکند و بدعت سنت نمیشود!

و چه زیبا فرمود علامه امام سید عبدالحسین شرف الدین هنگامی که تعلیقه مینوشت بر جایز کننده نماز تراویح:

كان هؤلاء عفا الله عنهم وعنا، رأوه رضى الله عنه قد استدرک (بتراویحه) على الله ورسوله حكمه كانا عنها غافلين. بل هم بالغفلة - عن حكمه الله في شرائعه ونظمه - أحرى، وحسبنا في عدم تشريع الجماعة في سنن شهر رمضان وغيرها انفراد مؤديها - جوف الليل في بيته - بربه عز وعلا يشكو إليه بته وحزنه، ویناجیه بمهماتہ مهمه مهمه حتى يأتي على آخرها ملحا عليه، متوسلا بسعه رحمته إليه، راجيا لاجئا، راغبا، منيبا تائبا، معترفا لا ئذا عائذا، لا يجد ملجا من الله تعالى الا إليه، ولا منجى منه الا به. لهذا ترك الله السنن حرة من قيد الجماعة ليتزودوا فيها من الانفراد بالله ما أقبلت قلوبهم عليه، ونشطت أعضاؤهم له، يستقل منهم ما يستقل، ويستكثر من يستكثر، فانها خير موضوع، كما جاء في الاثر عن سيد البشر. (انظر النص و الاجتهاد، ص ۲۱۴)

خداوند از آنها و از ما در گذرد، او را میبینم که با تراویحش گویی از حکمت خدا و رسولش پیشی گرفته و خدا و رسولش غافل بوده اند، بلکه خودش غافل بوده از حکمت خدا و رسولش در شریعت و نظمش، و برای ما همین حکمت کافیست برای عدم تشریع جماعت در سنن ماه رمضان و غیر آن چرا که انسان در کنج خانه اش به تنهایی آن را بجا آورده و به پروردگارش با حزن و اندوه شکایت برد در حالی که به او امید دارد و به او پناه میجوید و در او رغبت کرده و از کرده خود پشیمان است و به گناهان خود معترف است و ناله میکند هیچ ملجا







ای بجز الله ندارد و هیچ نجات دهنده ای جز او نمیبیند و این است حکمتی است که خداوند بسبب آن نافله شب را از جماعت نهی کرد تا مردم به تنهایی در خانه هاشان فقط با او راز و نیاز کرده و قلب هایشان را متوجه او سازند و جوارح و جوانح خود را به او متوجه کنند. کسی که میخواهد تنها باشد و کسی که نمیخواهد نباشد و این حکمتیست نیکو همانگونه که از سید بشر روایت شده است.

و مخلص کلام اینک:

بر مسلمین واجب است که از چهارچوب شریعت خارج نشده و خود را در مهلکه نیفکنند و در دایره سنت پیامبرشان مانده و متمسک به ائمه هدی شوند که طاعتشان پس از رسول خدا واجب است همانطور که در نامه ای از امام صادق علیه السلام آمده: بر شما باد آثار رسول خدا و سنتش، و آثار ائمه هدی از اهل بیت رسول خدا..

و این حدیث را هم نزد خود داشته باش برادر عزیز: بخاطر مداخله اخیرت در تایم من:

ابی بن کعب تصریح میکند به اینکه تراویح در عهد رسول خدا نبوده و عمر نیز به آن اقرار میکند:

۱۱۶۱ - أَخْبَرَنَا أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الثَّقَفِيُّ بِأَصْبَهَانَ أَنَّ سَعِيدَ بْنَ أَبِي الرَّجَاءِ الصَّيْرَفِيَّ أَخْبَرَهُمْ قِرَاءَةَ عَلَيْهِ أَنَا عَبْدُ الْوَّاحِدِ بْنِ أَحْمَدَ الْبَقَّالِ أَنَا عَبِيدُ اللَّهِ بْنُ يَعْقُوبَ بْنِ إِسْحَاقَ أَنَا جَدِّي إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ جَمِيلٍ أَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ أَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُوسَى نَا أَبُو جَعْفَرٍ الرَّازِيُّ عَنِ الرَّبِيعِ بْنِ أَنَسٍ عَنِ أَبِي الْعَالِيَةِ عَنِ أَبِي بِنِ كَعْبٍ  أَنَّ عُمَرَ أَمَرَ أَبِيًّا أَنْ يُصَلِّيَ بِالنَّاسِ فِي رَمَضَانَ  فَقَالَ إِنَّ النَّاسَ يَصُومُونَ النَّهَارَ وَلَا يَحْسَنُونَ أَنْ [يَقْرؤا] فَلَوْ قَرَأَتِ الْقُرْآنَ عَلَيْهِمْ بِاللَّيْلِ فَقَالَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ  هَذَا [شَيْءٌ] لَمْ يَكُنْ  فَقَالَ  قَدْ عَلِمْتُ  وَلَكِنَّهُ أَحْسَنُ فَصَلَّى بِهِمْ عِشْرِينَ رَكْعَةً

نام کتاب : لأحاديث المختارة = المستخرج من الأحاديث المختارة مما لم يخرج البخاري ومسلم في صحيحيهما
نویسنده : المقدسی، ضیاء الدین جلد : ۳ صفحه : ۳۶۷

عمر به ابی بن کعب امر کرد تا در رمضان برای مردم بعنوان امام به نماز بایستد ابی بن کعب گفت ای امیر المومنین این چیزی که شما به آن امر میکنید تا کنون نبوده است عمر در پاسخ ابن کعب گفت میدانم اما چیز خوبیست....

روایت نزد مقدسی صحیح است و محقق کتاب در پاورقی گفته: اسناده حسن

و در نهایت شما را به مباحثه دعوت میکنم
اگر توانایی و قدرت مقابله با شیعه را در مباحثه دارید
و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین